

estan compromesos a fer-ho realitat, tot i que estan en una pròrroga pressupostària, però disposen de prou recursos per donar resposta a un deute històric que la Generalitat ha tingut amb la Garrotxa quant a la construcció d'aquesta variant.

Inversions en aigua a Mieres | L'Ajuntament de Mieres té previst substituir una canonada de fibrociment, posar comptadors digitals a tota la població i construir un dipòsit pluvial de cent deu metres cúbics a la zona del pavelló, cosa que significa que bona part dels set-cents mil euros de pressupost aniran a inversions relacionades amb temes d'aigua. També tenen previstes partides per als dipòsits d'aigua i els camions cisterna, així com altres millores a la xarxa d'aigua, gràcies a unes subvencions de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA). Tenen previst, durant aquest any 2025, poder fer millores en l'enllumenat i tenir acabades aviat les obres a la llar d'infants, que s'ajusten a les propostes guanyadores dels pressupostos participatius. Un municipi amb una gran activitat.

Pla d'usos del nucli antic d'Olot | L'Ajuntament d'Olot ha aprovat inicialment el Pla Especial Urbanístic d'Usos i Activitats al Nucli Antic, que estableix els criteris per ordenar-hi l'activitat econòmica dins l'àmbit del Pla Integral d'Accions de Millora (PIAM). Aquests plans inclouen bona part del teixit econòmic del centre històric i tenen com a objectiu preservar-hi la diversitat d'activitats com era habitual en èpoques passades, alhora que s'hi mantingui la convivència veïnal. Així mateix, també s'hi preveu la millora dels carrers i places com a zones d'expressió social i cultural. S'ha habilitat un Punt d'Atenció i Acompanyament, en el qual qualsevol persona interessada podrà resoldre dubtes o rebre assessorament sobre el pla d'usos.

Accessibilitat als museus d'Olot | No fa gaire temps, l'Ajuntament d'Olot va aprovar el Pla d'Accessibilitat dels museus de la ciutat. La directora dels museus manifesta que els elements que s'hi avaluen són diversos, des d'aparcaments accessibles, àrees de pas, accessos, rampes, escales, lavabos, obertures de passos, il·luminació, acústica, mobiliari, museografia...

També els elements comunicatius, com ara plafons, el web o els audiovisuals. La capital garrotxina és pionera a implementar un pla d'aquest tipus i a emprendre accions de millora en aquest àmbit, ja que sembla que només el Museu del Joguet de Figueres està al mateix nivell, en l'àmbit gironí. Des dels museus d'Olot fa vuit anys que treballen amb experts en la matèria per millorar els tres museus de la ciutat.

EL GIRONÈS

Text i foto > **DANI VIVERN**

Silenci | El Centre d'Art Contemporani de Girona, el Bòlit, canviarà de direcció. Ingrid Guardiola, que fins fa unes setmanes dirigia l'entitat, ha dit que prou. Que plega. En el seu llibre *La servitud dels protocols*, Guardiola trenca el silenci en què es refugien molts responsables d'entitats públiques i carrega contra l'allau de normatives que entrebanquen la professionalitat, el mèrit i la feina ben feta. Sembla que ho ha viscut en carn pròpia, i ha actuat en conseqüència.

Un altre silenci, molt més punyent, ha estat tractat a l'exposició «Veus silenciades», en homenatge a tots els periodistes morts a Gaza. S'ha pogut veure fins a mitjan maig a la Facultat de Lletres de la Universitat de Girona. La reflexió que n'han fet els organitzadors és la perillositat amb què la premsa lliure ha de conviure en alguns moments, i alhora la necessitat que la informació «no es converteixi en propaganda».

I encara un altre silenci que es volia imposar ha tingut com a protagonistes les campanes de l'església de Sant Llorenç, a Bescanó, que molestaven alguns veïns. Una consulta popular ha resolt la qüestió: un percentatge majoritari de la gent —el 85 %— ha dit que les campanes continuïn repicant com sempre. I és que (fer) callar no sempre és bo.

Del foc a les brases | Amb cent vuitanta expositors, ponències i xerrades, i la presència de cuiners amb estrella Michelin i de molts altres professionals, el Palau de Fires va bullir d'activitat amb l'XI Fòrum Gastronòmic de Girona. El projecte ALABRASA, l'estrella de l'edició, hi va mostrar les tècniques més elaborades per fer carn i verdura: graelles, sorralles i calaixos per coure espectaculars peces a la brasa van despertar la gana i l'interès dels visitants. Es tractava, com ha dit el coordinador del projecte, Pere Giribets, de fer «formacions i acreditar gent per aixecar el sector».

I és que la gastronomia gironina atreu professionals innovadors, però que tenen presents les arrels i tradicions culinàries de casa. Com a mínim, en teoria. Perquè, a la pràctica, es troben a faltar restaurants amb plats de tota la vida: cigrons, lleties rossejades amb cansalada, verat o sardines a la brasa... Tots estem massa ocupats desxifrant la diferència d'*umami* entre un *tonkatsu* i un *futomaki*, i ja no tenim temps de cuinar com les nostres àvies. Per no tenir, a Girona ciutat ni tan sols tenim un trist restaurant grec...

Mèrits i demèrits | L'escultor Francesc Paco Torres Monsó, creador de les *Lletres toves* instal·lades davant

>> Instal·lacions d'ALABRASA, al Fòrum Gastronòmic de Girona.

de l'edifici de la Generalitat a Girona, i el pintor Isidre Vicens, un dels referents artístics de la postguerra a la ciutat, ja tenen un espai dedicat a la seva memòria. I el GEIEG, també. Tots, ben merescudament.

Immerescut, però, és el tracte que rebem els gironins per part d'empreses que ens proporcionen uns contenidors tan eixerits com ineficaços. I tampoc no fa al cas que les autoritats no s'hi posin més fermes. El centre urbà no té per què ser una exposició permanent de cablejat telefònic obsolet penjant de les façanes, ni les voreres són un vial alternatiu per a patinets i bicis, ni les parets i persianes tenen vocació d'aguantar pintades, etiquetes i cartells enganxats amb alegries reivindicatives; ni es poden fer experiments socials apaivagadors quan es juga amb pólvora, que, si no es tracta amb la màxima seguretat, peta, i no pas per simpatia. «Tu ja m'entens», que deien en Raimon i altres fonts.

EL PLA DE L'ESTANY

Text > **XAVIER XARGAY I OLIVA**

Llaminadures | La primavera arriba, puntual, sense que cap magatzem ens demani permís. Es nota en les flors, en el Sant Jordi (com cada any, generós en llibres a la comarca), en el pol·len i les al·lèrgies; però també, i sobretot, perquè els ajuntaments comencen les activitats a l'aire lliure. A la comar-

ca torna el Recòndit, amb concerts a molts pobles pladestanyencs. Comença a escalfar motors, publicant els primers noms, l'Aphònica, després d'uns mesos amb l'ai al cor. I es fan propostes per atreure visitants. A Banyoles, enguany, són propostes llamineres. Primer, l'estudi de disseny Enserio, dins del projecte dels *souvenirs* alternatius, ha creat la capsa Banyolines, que inclou quatre pastes: un xuixo, un cargol, una cansalada i una tortada, dibuixades a la tapadora tot formant la B de Banyoles. També l'Ajuntament ha endegat la Banyoles Dolça, una experiència turística gastronòmica per conèixer els establiments locals i els dolços (*dulces*, en diem aquí) més característics de la ciutat. L'eix central del projecte és una ruta dolça per tretze establiments de la ciutat. És probable que després de donar suport actiu a les activitats llamineres sigui recomanable participar, també, en l'onzena edició de la Trobada Esportiva de la Gent Gran a Palol de Revardit, bàsicament per facilitar que els nostres coscos en format de xuixo puguin entrar en els banyadors de marca d'upa que ja tenim preparats.

Renovables | Ja fa temps que l'Ajuntament de Cornellà de Terri aposta de manera ferma per la producció energètica amb fonts renovables; en aquests moments ja disposa de tres comunitats energètiques locals amb una producció d'uns 150 kWh. Però, a més, sembla que ho fa amb seny i criteri; així, ara ha aprovat una modificació puntual del planejament urbanístic per «blindar» el municipi contra la implantació indiscriminada de grans estructures

de producció energètica. Com diu l'alcalde, aquesta regulació pionera pretén establir criteris estrictes que «preservin i valorin el patrimoni natural, ecològic, paisatgístic i rural del municipi, vetllant per la identitat del paisatge i la protecció dels valors agraris i ambientals». Es pretén delimitar-ne els àmbits d'instal·lació, donar prioritat a les zones urbanitzades i excloure'n els espais en què comprometin l'equilibri territorial. També es limitarà la superfície dels camps solars.

EL RIPOLLÈS

Text i foto > **EUSEBI PUIGDEMUNT**

Fira de les Quaranta Hores | Aquest esdeveniment, un dels més esperats del calendari festiu de Ripoll, ho és per un motiu doble: per la seva importància històrica, amb un origen litúrgic, les quaranta hores d'exposició del Santíssim just abans de la Setmana Santa (la d'enguany va arribar a la 42a edició), i per raons més econòmiques vinculades al sector turístic, ja que acull una gran quantitat d'estands i paradetes de tota mena i, per descomptat, de visitants. Els organitzadors de l'edició del 2025 li han donat un caràcter molt més lúdic i han omplert el centre de la ciutat amb tot un seguit de propostes d'allò més variades: música, espectacles de carrer i oferta gastronòmica per reivindicar les begudes artesanes i altres productes elaborats a la comarca. A part d'això, també ha augmentat d'envergadura: un quilòmetre i mig de parades. A més a més dels

>> La capsa Banyolines, creada per l'estudi de disseny Enserio.
(Foto: RÀDIO BANYOLES)

>> Cartell de la Fira de les Quaranta Hores de Ripoll.